

Så hele den ubehagelige operation – som jeg selvfølgelig var ked af – blev altså håndteret i fuldt dagslys. Den er blevet beklaget, og den er blevet forklaret, og de pågældende firmaer har altså kunnet se, at det var en ubehændig fejl begået i systemet, men det er altså afhandlet.

Det, som jeg synes står tilbage i netop den diskussion, er, at Foreningen af rådgivende Ingeniører i sin årsberetning, uanset at foreningen og dens medlemmer har været fuldstændig vidende om korrektionen af denne fejl, som i fuld åbenhed blev foretaget, genoptrykker disse unødvendige og beklagelige små sentenser i det første brev, uden at Foreningen af rådgivende Ingeniører overhovedet ulejlig sig med at informere om, at de rent faktisk er blevet korrigeret. Det var ufint, for jeg er sikker på, at der ikke er noget i det hændelsesforløb, der er nyt.

Nu kan jeg forstå, at hr. Kai Dige Bach er meget interesseret i at se hele korrespondancen, og det er selvfølgelig helt problemfrit.

Fru Margrete Auken spurgte, hvor mange danske firmaer der byder på opgaverne nu.

Der er en håndfuld. Der er i det hele taget ikke mange. Det er jo en del af realiteterne bag sagen, at det kun er en håndfuld, der rent faktisk er på banen i disse sammenhænge. Men i hver eneste af de sager, der er i gang nu, er der danske firmaer, der byder.

Og jeg giver fru Margrete Auken fuldstændig ret i, at skatteforholdene i Norge og for den sags skyld også Holland – hvis det er det, der er tale om – jo altså ikke er så meget anderledes, at der er baggrund for at sige, at det, der foregår, af den grund skulle være skævt.

Så til hr. Per Stig Møllers sidste bemærkninger:

Dels er dagsordenen om ressourcebasen jo generelt formuleret, dels er det jo ikke en principiel stillingtagen fra vores side, at vi ønsker at fastholde internationalt udbud af det her. Det er noget, der er bestemt af situationen; det er noget, som jeg mener vi har været tvunget til at gøre for at få etableret et markedsrigtigt niveau i diskussionen om, hvad disse ydelser egentlig bør koste.

Jeg skal minde om, at vi for korttidsydelse accepterer et overhead, der ligger væsentligt over 100, men ikke for langtidsydelse, som altså er opgaver, der varer mere end et år, og som typisk drejer sig om administration af projekternes gennemførelse. Det er ikke normalt, at det drejer sig om opgaver, hvor vi egentlig køber ny

viden; der er faktisk snarere tale om en form for vikarbureauvirksomhed med relativt set temmelig rutineprægede opgaver med at forestå gennemførelsen i praksis af projekter, og derfor er et vist loft over overhead til disse virksomheder rimeligt.

Referencen til, hvilke erfaringer miljø- og energiministeren har gjort sig, kan jeg ikke basere mig på, og jeg vil sige, at det da er heldigt, at miljø- og energiministeren ikke har været i samme situation, som jeg har været i – så langt kan jeg følge hr. Per Stig Møllers bemærkninger – men det ville sandelig heller ikke have været rimeligt, om samtlige ministre skulle opleve det, jeg har oplevet i sådan en sag som denne her. Og det, at det kaldes dumping, når andre byder, men at man ikke vil anerkende, at danske rådgivere rent faktisk vinder opgaver dér, hvor de udbydes internationalt af andre end os, er en inkonsistens i hele argumentationen både i Foreningen af rådgivende Ingeniører og hos De Konservative.

Endelig vil jeg sige til hr. Per Stig Møllers beskrivelse af forløbet med hensyn til, at der altså har været flere forslag fremme osv., at det jo er rigtigt, men at der ikke har været noget fremme, som ændrer på den situation, som vi nåede frem til i november. Der er ikke sket noget siden da, som gør det rimeligt, at vi afstår fra at forsøge at finde ud af, hvad markedsniveauet egentlig er.

Og hr. Per Stig Møller sagde så, at jeg i stedet sendte yderligere 12 sager i udbud.

Her vil jeg gentage, at det, der er tale om, er, at vi nu gennemfører præcis det, som vi i november meldte, nemlig at ca. 15-17 udbud frem til sommeren 1996 ville være den opgavemasse, som skulle danne grundlag for, at vi derefter kunne tale med de rådgivende ingeniører om, hvad et prissystem rimeligt burde basere sig på. Og der er ikke føjet noget nyt til siden da, og denne debat i dag giver mig altså heller ikke anledning til at trække noget fra for nærværende.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Må jeg ikke helt stilfærdigt sige til hr. Per Stig Møller, at der ikke findes nogen aftale om returprocenten. Der findes en målsætning om returprocenten på 50 pct., men det er noget helt andet, og hvis hr. Per Stig Møller skulle være i tvivl, vil han bl.a. kunne kigge på de år – og det er ikke så få – hvor returprocenten faktisk har været under.